

grænser, at der kan komme en høj Grad af Ulighed i Konkurrencen mellem Bryggerier af forskellig Størrelse. Her glider Lempelsen ganske jævnt nedefter, efterhaanden som man kommer op med Hensyn til Mængden af det leverede Øl, indtil man naar en Aflevering af 125 000 hl om Aaret; saa hører Lempelsen op, men det gælder kun de to største Bryggerier her i Landet.

Dette er de væsentligste Punkter, paa hvilke Lovforslaget adskiller sig fra de nugældende Bestemmelser, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Tingets velvillige Behandling og Vedtagelse.

N. K. Kristensen: Da de hidtil gældende Restriktioner for Øllet nu efter Folketingets Vedtagelse skal ophøre, og da Staten, som den højtærede Finansminister jo har sagt ved flere Lejligheder, trænger til forøgede Indtægter, har man ment, det vilde være formaalstjenligt og berettiget at forhøje Skatten paa Ölproduktionen; og først og fremmest paa de stærkere Ølsorter med det store Alkoholindhold. Skatteklasse I forhøjes, som den højtærede Minister har sagt, fra 18 til 21 Kr. pr. hl for en Ølsort med et Ekstraktindhold af indtil $10\frac{3}{4}$ pCt. Balling. Dernæst gaar Forslaget ud paa, at der indføres to nye Skatteklasser omfattende Luksusøl. Før Skatteklasse A med over $10\frac{3}{4}$ pCt. Balling, men ikke over 13 pCt. Balling foreslaas en Skat af 30 Kr. pr. hl, og for Skatteklasse B med et Ekstraktindhold af over 13 pCt. Balling foreslaas 40 Kr. pr. hl. Forhøjelsen andrager ca. 1 Ø. pr. Halvflaske af den laveste Skatteklasse, ca. $4\frac{1}{4}$ Ø. pr. Halvflaske for den mellemste og ca. $7\frac{3}{4}$ Ø. pr. Halvflaske Porter. Disse stærke Ølsorter med det høje Spiritusindhold maa efter min Mening betragtes som Luksus, og jeg finder det rimeligt, at de, der bruger dette Luksusøl, maa betale større Skat. Det Beløb, Skatten vil indbringe, vil blive ca. 5 Mill. Kr. Under Behandlingen i Gaar af to andre Lovforslag af lignende Karakter udtalte jeg, at Hensigten med disse Indtægtslove var at skaffe Balance paa Statsregnskabet, og jeg udtalte, at det syntes jeg, alle Partier burde være enige om. Det er, som bekendt, desværre ikke Tilfældet, og der er jo ikke noget at gøre derved, men jeg tror, det danske Folk vil kræve Balance paa Statsregnskabet, og det opnaar man ikke, som man fra anden Side har villet det, ved forøgede Udgifter og formindskede Indtægter. Det kan ikke nægtes, at Forholdet er det, at Oppositionen modsætter sig at bevilge Indtægter

for at skaffe Balance paa vort Statsregnskab, og det kan heller ikke benægtes, at Oppositionen modsætter sig Nedsættelse af Statsudgifter, ja, endog ved flere Lejligheder kræver forøgede Udgifter. Det, mener jeg, er en uholdbar Stilling; man bør søge at skaffe Balance paa Statsregnskabet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Bramsnæs: Naar en Gang en fremtidig Historieskriver skal behandle den økonomiske Side af Livet under det nuværende Ministerium, vil han opdage, at Luksusforbruget er steget i en ganske uørt Grad, og ved at granske nærmere i samtidige Aktstykker, hvad jo enhver Historieskriver maa gøre, vil han opdage, at det er den højtærede Finansminister, der har bevirket det. Skulde det saa lykkes den paagældende Historieskriver at blive klar over, at det maaske ikke saa meget er en Realitetsændring i Befolkningens Forbrug, der er Tale om, som en Ændring i Nomenclaturen, vil han sikkert blive noget fornærmet over, at den højtærede Finansminister har søgt at vildlede Fremtidens Historieskrivere ved paa den Maade at lave om paa Navnene i vort økonomiske Liv. Forholdet er jo det — det er uddybet stærkt i Dag, og jeg behøver ikke at komme nærmere ind paa det —, at der snart ikke er den Ting, den højtærede Finansminister faar Øje paa, som han ikke paa en eller anden Maade — navnlig anden, havde jeg nær sagt — kan faa givet Betegnelsen Luksus. I Gaar fik vi at vide, at Tapeter, Aluminiumskogekar o. s. v. var Luksus, i Dag har vi faaet at vide, at enhver Tilfredsstillelse af sin Sult paa en offentlig Restaurant er Luksus o. s. v.; o. s. v., og nu skal vi i det foreliggende Lovforslag være med til at forhøje Varer og Ting, som endnu aldrig nogen Sinde før noget Menneske havde tænkt paa havde nogen særlig luksuøs Karakter, til Luksusgenstande. Denne Lov indfører Begrebet Luksusøl. Der er sikkert mange Mennesker, som fra gammel Tid har været hengivne til den ikke særlig fordømmelige Vane at drikke sig et Glas Øl — for det regnes dog maaske endnu til de mere uskyldige Maader at tilfredsstille sin Trang til Drikke paa — og har gjort det uden Anelse om, at de ved at følge denne Skik havede sig højt op i Luksusforbrugets Sfære. Disse Mennesker, som fra gammel Tid har været vant til at drikke nogle Glas en Gang imellem af Danmarks sædvanlige, ikke sær-